

för debetsedelns användande för dylika ändamål anfördes under diskussionen i Andra Kammaren, nemligen att i vissa delar af Dalarne taxeringen sker för hel soldatrote och ej för hvars och ens särskilda lott deruti, men detta är också en olaglighet och ett brott mot bevillningsstadgans 4 §, som oförtydbart stadgar, att särskilda värden skola påföras hvarje hemman, hemmansdel eller från hemman afsöndrad lägenhet etc. Man skulle väl genom angivelse till åtal mot vederbörande få dem ålagda att ställa sig den allmänna bevillningsstadgan till efterrättelse, och då vore det ändamål, jag afser, vunnet, men en hvar vet, hvilka obehag dylika åtgärder medföra. Jag har derföre ansett, att något borde i lagstiftningsväg göras, och föreställer mig, att om ett tillägg till 6 § i stämpelpappersförordningen gjordes af innehåll, *att i de fall, då stämpelbeloppet skall grundas på taxeringsvärde, kronodebetsedel, så inrättad, som bevillningsstadgan föreskrifver, må utgöra bevis om samma värde*, hvadan jag vördsamst föreslår, att Riksdagen vill besluta och hos Kongl. Maj:t anhålla om utfärdande af ett sådant tillägg till berörda förordning eller ock en särskild författning, hvarigenom det ändamål, jag afser, må kunna befrämjas.

Stockholm den 26 Januari 1880.

Sven Håkanson.

N:o 105.

Af Herr **H. F. Bergström**: *Om upphäfvande af 25 kap. 3 §
Byggningsbalken.*

Med anledning af en uti Första Kammaren väckt motion, beslöt Riksdagen år 1876 för sin del, då den nytta, milstolparne medfört, nästan upphört, och då Riksdagen ansåg uppsättande af sådana icke vidare erfordras, en författning om upphäfvande af 25 kap. 3 § Byggningsbalken.

Uti nådig skrifvelse till Riksdagen af den 12 Januari 1877 förklarade Kongl. Maj:t emellertid sig icke hafva funnit skäl godkänna detta Riksdagens förslag, derföre att, äfven om det med milstolpar afsedda ändamål endast ofullständigt genom dem vunnes, dessa likväl icke vore utan all nytta, och då ännu en följd af år komme att förflyta, innan det metriska systemet blefve tillämpadt, tillräcklig anledning ej förefans, redan då besluta upphäfvandet af all skyldighet att uppsätta och underhålla milstolpar, helst deras vidmakthållande under ytterligare några år icke kunde varda synnerligen betungande, hvartill komme, att ifrågavarande skyldighet kunde böra framdeles tagas i anspråk för den händelse, att det efter vägarnes uppmätning enligt det metriska systemet skulle finnas behöfligt förse dem med nya afståndsmätare.

Då, enligt mitt förmenande, den nytta, milstolparne medföra, är ingen, *dels* derigenom, att de, till följd af de öfverallt inom landet verkställda vägomläggningarne, ofta nog icke angifva rätta afstånd, *dels* derigenom, att de allmänna vägarnes längd numera beräknas i hela och tiondedels mil, då en fullständig tillämpning af lagstadgandet skulle hafva till följd omflyttningar af stolparne vid en allmän väg för hvarje gång afståndet från ett ställe till ett annat genom vägens omläggning förkortats eller förlängts, hvarigenom ständiga och ganska betydliga kostnader för underhållsskyldige kunde förorsakas, då tidpunkten snart är inne för de allmänna vägarnes ommätning enligt det metriska systemet, efter hvilket de nuvarande milstolparne varda än mer vilseledande, än de för närvarande äro, och då jag derjemte anser upprättandet derefter af ett nytt slags afståndsangifvare vid de allmänna vägarne vara utan ändamål, så får jag vördsamt föreslå, att Riksdagen nu måtte förnya sitt år 1876 fattade beslut:

att 3 § i 25 kap. Byggningsbalken skall upphöra att vara gällande.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1880.

H. F. Bergström.
